

[Hans Hedtoft.]

raader, hvor den tidligere bebrejdede den radikal-socialistiske Regering dens Holdning og Stilling? Har den gennemført Byrdernes ligelige Fordeling og kaldt paa Samarbejdsviljen og Fordragelighedens Aand i det danske Folk? Har den skabt Grundlag for, at de antisocialistiske Partier i denne Sal varigt vil kunne lede og styre dette Land?

Spørgsmaalene stillet er ogsaa Spørgsmaalenes Besvarelse. Regeringen har hverken haft Vilje eller Evne til at gennemføre den rigtige Rytme i den Genopbygning, der maa og skal gennemføres i vort Land. Dens økonomiske Politik staar i en himmelraabende Modsætning til de Forventninger, som Partiet Venstres Kandidater skabte ved deres letsindige Valgagitation i 1945. Forholdet imellem de Partier, der i særlig Grad har været samvirkende, er ikke af en saadan Art, at nogen politisk kyndig ud fra det vil sige, at der er al Sandsynlighed for, at den Trekant, der har virket sammen i de fleste Tilfælde, vil kunne blive en varig Regeringskonstellation.

Derfor gaar vi — maa jeg sige det saadan — med oprejst Pande og med godt Mod til den Landstingsvalgkampagne, der nu skal paabegyndes. Vi vil anklage den siddende Regering for Mangel paa Plan og Orden i dens økonomiske Politik. Vi anklager Regeringen, i Særdeleshed den højtærede Statsminister, for hans illoyale Holdning over for os, over for Salens Flertal i det sydslesvigske Spørgsmaal. I Stedet for at kalde til Samling om denne Sag og søge udmøntet den redelige Hjælpevilje, der findes i alle Kredse af det danske Folk, er dette Spørgsmaal nu gjort til et politisk Spekulationsobjekt og en Stridens Sag, hvor vi for vort Vedkommende ikke har glemt, at den højtærede Statsminister end ikke har undset sig for at søge mit Parti nationalt mistænkeliggjort. For det anklager vi Regeringen, og for det vil vi under den Valgkamp, vi nu gaar ud til, angribe Regeringen.

Om den Valgagitation, vi i øvrigt ønsker at føre, ønsker jeg yderligere at sige, at vi i Modsætning til Partiet Venstre i 1945 ikke vil gaa ud og føre nogen ansvarsløs Valgkamp. Vi skal ikke for det danske Folk skjule Alvoren i Øjeblikkets økonomiske Situation. Vi skal tværtimod føle det som vor Opgave at faa hele Danmark til at forstå, hvad Sandheden er om den vanskelige Stilling, vi er i, og som vi til Dels er bragt i ved Regeringens forfejlede Politik. Vi møder fra socialdemokratisk Side ikke med nogen færdig Recept. Vi har ingen detaillerede

Forskrifter til Løsning af alle Dagens og Morgendagens politiske og økonomiske Problemer, men vi har ved vort Program og ved vor Stillingtagen her i Salen vist, hvilken politisk Hovedlinie vi vil følge. Vor Stræben skal være ved dette Valg ved aaben og ærlig Tale at kalde det arbejdende og værdiskabende Folk her i Landet til Samling om det Socialdemokrati, der fra næste Folketingsvalg igen bør blive det politisk ledende og førende Parti her i Danmark.

Sønderup: Uden i øvrigt at ville foranledige nogen ny Debat om det sydslesvigske Spørgsmaal vil jeg gerne rent indledningsvis sige, at det Grundlag, hvorpaa man foreløbig har arbejdet denne Sag vedrørende, jo er skabt ved den saakaldte Oktobernote. Det er en kendt Sag, at den er fremgaaet som et Kompromis ud fra det ønskelige i at skabe saa stor en Menighed som vel muligt i denne Sag. Jeg gaar ud fra, at Regeringen ogsaa i den kommende Tid vil have sin Opmærksomhed henvendt paa det sydslesvigske Spørgsmaal og ikke forsømme nogen Lejlighed til at varetage Danmarks Interesser i denne Sag, der ligger saa mange saa varmt paa Sinde.

Hvad angaar vort Forhold til Færøerne, er det vel saadan, at der ikke endnu paa indeværende Tidspunkt foreligger noget nyt. Men jeg vil ogsaa gerne foranledige en Udtalelse af Regeringen vedrørende Grønland. Der har i Bladene været Forlydende fremme om, at Amerika ønskede at købe Grønland. Kong Dollar er saa at sige paa alle Omraader ved at blive en Faktor af Rang. Jeg er ikke klar over, om der har været rettet Henvendelse om Køb af Grønland, men jeg gaar ud fra som givet, at vi ikke indlader os paa noget i saa Henseende. Ønsker Grønlænderne et andet Tilhørsforhold eller Løsrivelse, er det en Sag for sig, men der kan ikke i denne Henseende være Tale om en økonomisk Transaktion af nogen Art.

Da Ministeriet Knud Kristensen traadte til, var der, alle de stærkt raadende politiske Modsætninger til Trods, dog Enighed om, at de Opgaver, Regeringen stod over for, var store, og at de Vilkaar, hvorunder de skulde løses, var uhyre vanskelige. Man tør nok uden Overdrivelse sige, at Eftertiden til fulde har bekræftet Rigtigheden heraf. Man tog imidlertid fat paa Arbejdet, og Resultatet blev som bekendt, at det allerede i forrige Rigsdagssamling lykkedes at faa gennemført en à jour-Føring af nogle af de væsentligste og mest betydningsfulde Lovgivningsomraader, som For-